

MIROSLAV HOLUB

POEZIE

2

Miroslav Holub

ACHILLES A ŽELVA

BÁSNĚ

O knize

Achilles a želva (1960) je druhá sbírka básníka, která spoluvytvářela s debutem *Denní služba* a následnými sbírkami koncept tzv. poezie všedního dne, jež měla být srozumitelná širokým vrstvám. Vybírala si civilní témata. Vznikla v Čechách a na Moravě v legendárních 60. letech 20. století. Vedle Holuba byli a dodnes jsou jejími představiteli Miroslav Florian, Jiří Šotola, Karel Šiktanc a Jan Skácel. *Achilles a želva* vnáší oproti debutu do poezie nový prvek. A tím jsou antické metafory.

O autorovi

MIROSLAV HOLUB

(13. září 1923, Plzeň–14. července 1998, Praha)

byl český básník, prozaik, esejista, překladatel. Narodil se v rodině právníka, dlouholetého zaměstnance plzeňského ředitelství státních drah; rozhodující intelektuální vliv na Holuba měla ovšem matka, středoškolská učitelka ja-

zyků. Jeho první manželkou byla herečka Věra Koktová. Syn Radovan Holub (* 1949) je filmový žurnalista. – Obecnou školu a klasické gymnázium Holub vychodil v rodišti. Maturoval v roce 1942 a do konce války pracoval jako pomocný dělník ve skladu řeziva a na překladovém nádraží. (Od roku 1944 se datují jeho první pokusy o básnickou tvorbu, inspirované francouzskou poezií v překladech Karla Čapka a surrealismem Vítězslava Nezvala.) Roku 1945 se v Praze zapsal na Přírodovědeckou fakultu, 1946 však přestoupil na Lékařskou fakultu UK (MUDr. 1953). Při studiích byl zároveň (1945–1952) pomocnou vědeckou silou v Ústavu pro filozofii a historii přírodních věd řízeného prof. Otakarem Matouškem, jehož semináře také navštěvoval. Docházel i na přednášky z logiky, filozofie a literární historie. Působil ve vysokoškolské organizaci Mladá generace československých přírodovědců. V letech 1953–1954 pracoval jako patolog v pražské nemocnici na Bulovce, odtud přešel do Biologického (později Mikrobiologického) ústavu ČSAV, kde se věnoval především imunologii. V roce 1970 byl z politických důvodů propuštěn, po krátké době však přijat do nově založeného Institutu klinické a experimentální medicíny (IKEM) v Praze-Krči. Výsledky svých výzkumů z oblasti imunologie publikoval od roku 1958 doma i v zahraničí v řadě vědeckých studií i rozsáhlejších knižních publikací. Dosáhl hodnosti CSc. (1958), DrSc. (1991) a doktorátu honoris causa na univerzitě v Oberlinu (USA, 1985). V 60. letech a znovu od konce 70. let hojně cestoval či hostoval v zahraničí, povětšinou s cíli vědeckými, též však literárními (mj. navštívil Anglii, SRN, Francii, Irsko, Řecko, Čínu, Indii, Izrael, Austrálii, Mexiko). Jako vědec i literát často a dlouhodoběji pobýval v USA (1962, 1963, 1965–1967, od konce 70. let pravidelně každý třetí rok).

Bibliografie:

Beletrie: Denní služba (BB 1958); Achilles a želva (BB 1960); Slabikář (BB 1961); Jdi a otevři dveře (BB 1961); Studie k problémům poezie (B 1962, tisk k 10. výročí Literárních novin); Kam teče krev (BB 1963, s fotografiemi

J. Paříka); Zcela nesoustavná zoologie (BB 1963, k fotografiím K. Příbyla); Tak zvané srdce (BB 1963); Anděl na kolečkách (básnický cestopis, 1963; rozšíř. 1964); Tři kroky po zemi (sloupky, EE 1965); Ačkoli (BB 1969); Žít v New Yorku (E cestopis., 1969); Beton (BB 1970); Události (BB 1971); Stručné úvahy (BB 1971, sazba rozmetána); Naopak (BB 1982); Interferon čili O divadle (BB 1986); K principu rolničky (sloupky, 1987); Maxwellův démon čili O tvořivosti (EE 1988); NE patrně NE: Zcela malá knížka nadávek, zákonů, odkazů apod. (BB, aforismy, 1989); Skrytá zášť věku (sloupky, 1990); Syndrom mizející plíce (BB 1990); O příčinách porušení a zkázy těl lidských (EE, sloupky, 1992); Ono se letělo (vzpomínkové EE, BB 1994); Aladinova lampa (cestopisné PP, 1996); Narození Sisyfovo (1998).

Souborné vydání: Spisy (vychází od roku 2003 v nakladatelství Carpe diem, z plánovaných čtyřech svazků vyšly dosud tři: Básně, 2003; Cestopisné prózy, 2003; Eseje a sloupky, 2005; ed. M. Huvar).

Výbory: Anamnéza (1964); Sagitální řez (1988); Model člověka (slovensky, Bratislava 1990, ed. J. Kolenič); Lepší role už nedostaneme (2000, ed. M. Huvar, obsahuje CD se záznamem recitátorských, hudebních a divadelních interpretací Holubovy poezie, k omezenému počtu výtisků přiloženo též DVD se záznamem inscenace Holubových básní v divadle poezie Regina Břeclav); Časoprostor (2002, ed. V. Justl).

Ostatní: New York (1966, text ve fotografické publikaci E. Fukové, M. Novotného a M. Šechtové).

(Zdroj: Slovník české literatury po roce 1945)

Miroslav Holub

Achilles a želva

2014

Knihu nabízíme rovněž v aplikaci CARPE DIEM ONLINE.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdělení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Všechna práva vyhrazena.

Tato publikace ani její část nesmí být publikována, uchovávána v rešeršním systému nebo přenášena jakýmkoli způsobem (včetně mechanického, elektronického, fotografického či jiného záznamu) bez předchozího souhlasu nakladatelství.

No part of this may be reproduced in any form or by any electronic or mechanical means including information storage and retrieval systems, without permission in writing from the author. The only exception is by a reviewer, who may quote short excerpts in a review.

© Miroslav Holub – dědicové c/o DILIA, 2014

Foto © Michal Huvar, 2014

© Carpe diem, 2014

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

978-80-7487-057-6 (ePub)

978-80-7487-058-3 (pdf)

I

*a škrtnou vše, co bylo
a nabídnou vše, co jest,
na čerstvé bílé stránce*
Carl Sandburg

Noc v ulicích

Z obchodu s ptáky
ozývá se zpěv.

Domy rostou.
Několik cihel
odchází z velechrámu.
Tu a tam
pírko
nebo kočka
nebo pes
padá z nebe.

Z obchodu s ptáky
ozývá se zpěv.

Domy rostou.
Ve zdech koluje
bílá krev spravedlivých.
Na dechu miliónů
vznáší se luna,
nesmírné srdce
valí noc ke dni.

Stačí, že jsme živi.
Dýcháme.

I za rotaci Země
odpovědni.

Přehrada

Voda
korunovaná.

Voda roste, polyká
cestu se stíny,
dům s blankytem,
břidlici s abecedou.

Už nejsou pelíšky.
Země je betonová,
jeřáby rozpáraly nebe.

Staletí se lámou na přepadu.

A ne jen vzpomínkami
– vysokým napětím,
nikoli slzičkami
– bubnovou armaturou,
nikoli slovy
– hromem
živ je člověk.

Krok vedle zvoní na poplach,
krok vzad otvírá propast,
zachvění exploduje.

Hluboko dole
v katedrálách plují ryby.

A každý z nás
vyvolán je jménem.

Operace

Vzít do rukou
pracující srdce
(pravěkého ptáka, který
zpívá šeptem),
pracující játra,
pracující játra
(podmořskou hladovějící houbu),
pracující duši
(zemi pod zemí,
nitkový
veletok naděje),

vyrvat nádor,
amputovat hřebeny bolesti,
udělat novou cévu,
novou tvář,

zašít,
obvázat,
zahodit jehelce,
odepnout peany,
umýt si ruce,
osušit pot,
zapálit cigaretu.

Říkat
ted' už nepijte,
nevstupujte do jízdni dráhy,
nemilujte nešťastně,
nestřílejte po sobě,
šetřte se,
šetřte se
(jako kdyby mohli poslechnout).

A znovu mýt,
sterilizovat,
brát do rukou...

Vydržet
o minutu déle
než krvácení,
než radioaktivita,
než vrahové.

Nic víc.

II

Nic není sláva, čin je vše
Goethe

Na neutron si vzpomeneme
ještě dávno po Hitlerovi
Paul Langevin, 1933

Achilles a želva

Achilles nedohoní želvu
Zenon z Eley

V saténovém stínu olivovníku
Zenon potřásá hlavou.
Neboť Achilles klesá vysílením
jako pes, který stíhal svůj ocas,
a želva putuje dál
zahrabat se do písku,
klást vejce,
chcípnout,
narodit se,
přeplovat Hellespont,
ohryzat devaterník.

Zenon potřásá hlavou.
Neboť Achilles neuběhne ani tisíc metrů
a želva
leze
věčnost.

V saténovém stínu olivovníku,
potřásaje hlavou,
umírá Zenon.
Se zlatými holeněmi,
skvělý a slavný,
vstává a jde vstříc poslednímu boji
Achilles.

Ale
jak se jmenuje
ta želva?

Dobytí pólu

Kroky.
Kroky po dláždění,
po parketách,
po betonu,
po věčném ledu.

Kroky s ruksakem na zádech.
Kroky se sluncem
těsně nad hlavou.

Kroky
od hory k hoře,
od letadla k saním,
od stanu k stanu,
od agregátu k agregátu,
od šroubku k šroubku,
od snídani k obědu.

Kroky
od noci ke dni.

Včera
Edmund Hillary došel na jižní pól.

Uzávěrka

Kroky.
Kroky po dláždění,
po schodech,
po praskavých prknech.

Kroky s aktovkou v ruce,
kroky s tmou v týle.

Kroky od stolu ke stolu,
od knihy ke knize,
od čísla k číslu,
od hvězdy k hvězdě,
z nekonečna do nekonečna.

Kroky po dně oceánu,
po stropě noci.

Včera
účetní K. padl vyčerpáním.
Knihy nehrály o tři haléře.

Napoleon

Děti, kdy se narodil
Napoleon Bonaparte,
ptá se učitel.

Před tisíci lety, říkají děti.
Před sto lety, říkají děti.
Loni, říkají děti.
Nikdo neví.

Děti, co udělal
Napoleon Bonaparte,
ptá se učitel.

Vyhrál válku, říkají děti.
Prohrál válku, říkají děti.
Nikdo neví.

U nás měl řezník psa,
říká František,
jmenoval se Napoleon.

Řezník ho bil a pes umřel
hlady
před rokem.

A všem dětem je teď líto
Napoleona.

Voják

Před dvěma sty lety
na záspi ležel,
bílý kabát se chvěl
v bezvětří.

Černý stín věčnosti
mokval pod ním.

Šeptal
Ježíši Kriste,
Ježíši Kriste...

A ještě dnes
ten kámen tam
za dešťů
nabíhá krví
a strašná,
zelená,
omamná,
nezapomínající tráva,
tráva matka
šeptá
trávě dceři

Ježíši Kriste...

IV. Pravopisná norma a varianty:

V otázce pravopisu jsme přihlédli k současné normě a psaní některých jevů podle ní sjednotili, např. ve tvarech slov *nervosní (nervózní)*, *pulover (pulovr)*, *ssaje (saje)*, *pensista (penzista)*, *civilisace (civilizace)*, *synthetický (syntetický)*, *pathologie (patologie)*, *pulsující (pulzující)*, *filosof (filozof)*, *pulitr (půllitr)*, *ekzematický (ekzematický)*, *autogén (autogen)*, *impuls (impulz)*, *protoplasma (protoplazma)*, *anabase (anabáze)*, *gén (gen)*, *vat (wat)*, *Demosthénes (Demosthenes)*, *museum (muzeum)*, *hydroxyd (hydroxid)*, *president (prezident)*, *konsul (konzul)*, *Minótauros, Mínótaoros (Minotaurus)*, *rheumatický (revmatický)*, *thermodynamika (termodynamika)*, *novoassyrský (novoasyrský)*, *desodorant (dezdorant)*, *jogin (jogín)*, *konec konců (koneckonců)* aj.

V básni **Beznohý** ve 3. verši odspodu jsme doplnili v tisku 1. vydání vypadlou předložku *s*, v básni **Trefa** upravili psaní v *hospodě U kanónu (U Kanónu)*, v básni **Hodinky k hospodě U zvonu (U Zvonu)**, v básni **Země večer** opravili tiskovou chybu u prvního slova (*Zhloubky bylo cítit... / Z hloubky bylo cítit...*), v básni **Konec hry** doplnili chybějící předložku (*zející hlavně z hospod*). Též jsme upravili psaní slov *velikonoce (Velikonoce)* a *vánoce (Vánoce)*.

Dále jsme tedy objevili následující rozdíly mezi prvním knižním otiskem básní, kterého se naše vydání přidržuje, jak bylo řečeno, a jejich dalším publikováním, případně opravili zjevné chyby: v básni **Pět minut po náletu (na konci 2. verše jsme doplnili ve sbírce Achilles a želva opomenutou čárku)**, **Inventura (něco si myslet / něco si vymyslet)**, **Desdemona (v obláčku z cigarety / v obláčku cigarety)**, **Geologie člověka (Člověk – / Člověk)**, **Z mikrokosmu (čtětě! / Čtětě!)**, **Křídla (Ale hlavně/máme/sílu/přebírat hrách, / Ale hlavně/máme sílu/přebírat hrách,)**, **Biologie (něco/skutečně/nového / něco skutečně nového)**, **Přehrada (vyvolán je jménem / vyvolán bude jménem)**, **Trápení (oproti verzi v Sagitálním řezu je méně interpunkčních znamének na konci řádku; zaživa / za živa)**, **Pravda (za verš Bylo dost pozdě jsme doplnili v tisku opomenutou tečku)**, **O chvění rukou (a ruce se trochu chvějí / a ruce se chvějí)**, **Model člověka (a ještě dvě noci / ještě dvě noci; ve verši někdo říká hurá jsme před posledním slovem odstranili nepatřičnou čárku a za tři tečky ve verši někdo říká, ještě nikdy nebylo..., jsme ji naopak přidali)**, **Diskobolos (vyňal zrnko písku zpod jazyka / vyňal zrnko písku zpod jazyku)**, **Úspěšný mladý muž v labyrintu (zařval, copak nechápeš, jak se vyplácí / zařval, copak nechápeš, jak**

se rentuje), **Doma** (*A rány se hojily před očima. / A rány se jí hojily před očima.*), **Pět minut po náletu** (*na konci básně jsme doplnili ve sbírce Ono se letělo opomenutou tečku*), **Interferon** (*na stoly jako matka klade nekřtěňátko / na stoly jako matka klade neviňátko; a nádory jako dračí vejce, přišlo do hrudního koše – / a nádory jako dračí vejce přišlo do hrudního koše, –; Ano, i velryba se někdy oddělí ze stáda / Ano, i velryba se někdy oddělí od stáda; to všechno se ti jenom zdá, / to všechno se ti jen zdá,*), **O původu fotbalu** (*takový docela malý / takový zcela malý*), **Půl ježka** (*...hrobů: pak přijde smrt... / ...hrobů: Pak přijde smrt...*).

Rozdíly mezi strofami lze najít oproti vydání prvnímu v básních **Trápení** (*značně odlišné strofické dělení je ve výboru Anamnéza, následně ve výboru Sagitální řez*), **Pravda** (*odlišné strofy ve výboru Anamnéza, i tato podoba se pak značně liší od strof v Sagitálním řezu*), **Model člověka** (*jinak strofy v Anamnéze*), **Realita, Šaškové, Diskobolos, Stručná úvaha o teorii relativity, Stručná úvaha o potopě, Stručná úvaha o světle, Velrybářství, Oběd, O původu opaku, Rozhovor s básníkem (*jinak strofy v Sagitálním řezu*), **Doma, Kašpárkův sen, Zpráva pro dceru předškolního věku, Historie světa, Ruka, Pes v lomu, Pět minut po náletu, Interferon, Pieta, O původu fotbalu, Půl ježka a Mistrovské dílo** (*jinak strofy v Ono se letělo*).**

Michal Huvar

(Převzato z knihy Miroslav Hulub: *Básně. Spisy I. Carpe diem, Brumovice 2003, s. 995-1014*)

Carpe diem vydává kompletní básnické dílo Miroslava Holuba elektronicky v exkluzivní licenci. Patnáct sbírek v ucelené řadě.

Denní služba (1958) je sbírka, kterou Miroslav Holub po odmítnutí knižně debutoval. Řadí se mezi ta básnická díla, která spoluvytvářela koncept tzv. poezie všedního dne. V profesně blízkém prostředí, v nemocnicích a výzkumných laboratořích, ve vědě a vědecké terminologii autor nalézá civilní linku básnické promluvy i opodstatnění své vůle po uplatnění intelektu v poezii.

Achilles a želva (1960) je druhá sbírka básníka, která spoluvytvářela s debutem *Denní služba* a následnými sbírkami koncept tzv. poezie všedního dne, jež měla být srozumitelná širokým vrstvám. Vybírala si civilní témata. Vznikla v Čechách a na Moravě v legendárních 60. letech 20. století. Vedle Holuba byli a dodnes jsou jejími představiteli Miroslav Florian, Jiří Šotola, Karel Šiktanc a Jan Skácel. Achilles a želva vnáší oproti debutu do poezie nový prvek. A tím jsou antické metafory.

Slabikář (1961), třetí básnická sbírka, rovněž spoluvytvářela koncept tzv. poezie všedního dne, jež měla být srozumitelná širokým vrstvám. Přinesla opět civilní témata, ale jako novum zde autor odsuzuje zabraňování poznání v zájmu „pořádku“. Stálé poznávání je pro něj klíčovou otázkou mravní.

Jdi a otevři dveře (1961), čtvrtá básnická sbírka Miroslava Holuba přináší do poezie, stejně jako sbírky předchozí, „nepoetické jevy“, i když nenápadná tvořivost autorových hrdinů se snaží zlidšťovat okolní svět.

Kam teče krev (1963), pátá básnická sbírka Miroslava Holuba je ze stejného rodu jako sbírky předchozí: *Denní služba* (1958), *Achilles a želva* (1960), *Slabikář* (1961), *Jdi a otevři dveře* (1961). Jsou to stále verše střízlivé, aniž by byly nudné, intelektuální, aniž by byly intelektuálské. Odehrávají se v nemocnicích, výzkumných laboratořích, v autorovi profesně blízkém okolí.

Zcela nesoustavná zoologie (1963) – prostředí a terminologii Holubova vědeckého oboru imunologie básník povýšil na programově nesentimentální, střízlivé a o to působivější básnické vyjadřovací prostředky.

Tak zvané srdce (1964): poslední, v pořadí sedmá, z básnických sbírek, jež přinesly témata z lékařského či vědeckého prostředí, napsaná střízlivou formou, nesentimentálně a se značným intelektuálním espretem.

Ačkoli (1969), osmá sbírka Miroslava Holuba je pokládána za vrchol jeho tvorby. Kromě klasické formy básní se tu objevuje i útvar lyrické prózy, jakýsi mini-esej. Dosud poměrně optimistický tvůrce tu odhaluje prázdnotu pod povrchem věcí, často s krajní ironií, zvláště v částech reagujících drastickými, až boschovsky temnými metaforami na realitu po srpnu 1968.

Beton (1970), poslední Holubova sbírka před nuceným odmlčením, které trvalo až do roku 1981. Obrazy děsu z odlidštění světa se vyznačují také básně ze Spojených států amerických právě v této sbírce, která svědčí i o postupné univerzalizaci Holubova tvůrčího vědomí. Ztemňující se horizont jeho poezie se projevuje významovou zašifrovaností a drásavostí pohledu na konfliktnost i paradoxnost situace člověka a společnosti.

Naopak (1982), jubilejní desátá autorova sbírka začíná „stručnými úvahami“, pokračuje velkým tématem Minotaura a končí oddílem filozofických básní „o původu věcí“.

Interferon čili O divadle (1986); ve sbírce z druhé poloviny 80., obsahující i oddíl scénických básní, Miroslav Holub s patrným vlivem Vladimíra Holana, T. S. Eliota a Samuela Becketta dochází k dalšímu popření někdejší významové transparentnosti verše nebývalým zvrstvením výrazu a mnohoznačností. Proti dřívějšímu Holubovu pojetí světa jako řádu hodnot se zde prosazuje theatrum mundi zasahované chorobnými procesy, zlem, zmatečností i absurditou. Typicky holubovské ovšem zůstává osvícenské chápání umění jako účinné obrany před nepřízní reality.

Ne patrně Ne (1989), aforistické texty, někdy řazené mezi Holubovy prozaické tituly, vyšly v Klubu přátel poezie jako „malá

knížka nadávek, zákazů, odkazů apod.“, jako snaha „udělat knížku, která šetří oči a je o něčem jiném“. Je tedy souhrnem kratších próz, satirických básniček i sesbíraných nápisů z různých exotických míst světa.

Syndrom mizející plíce (1990), ponorná sbírka s oddíly Synkopy, Symptomy, Syndromy, Synapse. Autor rozvíjí filozofující esej, sytící i hlas jeho poezie. Začíná období skepse ke vědě a stále nevěle přijímat to, co „existuje“ mimo poznatelnou realitu.

Ono se letělo (1994). Kniha je autorovou životní bilancí, knihou vzpomínek na dětství a mládí. Podobně jako v *Ne patrně ne* (1989) se i zde jedná o mozaiku krátkých próz a básní, tematicky sjednocených Plzní, rodištěm Miroslava Holuba.

Narození Sisyfovo (1998), čteme zde verše Zmrtvýchvstání a Cokoli o Bohu, v nichž je připuštěna existence Boha. Poezie oscilující mezi člověkem s vědomím historické tradice a kontinuity a bytostí fascinovanou přítomným časem, „moderní“ racionalitou.

Stáhněte si naši aplikaci **Carpe Diem Online**. Budete tak mít k dispozici deluxe verze našich titulů, mnohdy doplněných o unikátní koncertní záznamy, dokumentární filmy, interview, klipy a další exkulzivní materiály, to vše v plné grafické úpravě. Děkujeme.